

<p>מימרא-statement ■ קושיא-challenge ⚡ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■</p>	<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>
<p>■ מקרא-key:</p>	

כריתות-ספק אכל חלב	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ספק בן תשעה לראשון או בן שבעה לאחרון - יוציא והולד כשר, וחייב באשם תלוין	איתיביה:							⚡			◊
הא מני - רבי אליעזר היא.								!			◊
נמצא על שלה אתיום - טמאין וחייבין בקרבן, נמצא על שלה לאחר זמן - טמאין מספק ופטורין מן הקרבן	איתיביה:							⚡			◊
וחייבין באשם תלוין	ותני עלה:							⚡			◊
הא מני - רבי אליעזר היא.								!			◊
היו לפניו שתי חתיכות, אחת של חלב ואחת של שומן, ואכל אחת מהן ואינו יודע איזו מהן אכל - חייב חתיכה, ספק של חלב ספק של שומן ואכלה - פטור.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה אמר רב:										■
מאי טעמא דרב? קסבר: שתי חתיכות איקבע איסורא, חתיכה אחת לא קבעה איסורא.	רב נחמן:										■
מאי איכא בין איקבע איסורא לשאי אפשר לברר איסוריה?								⋈			
אכא בנייה דר' יוחנן שחזר ללמד שתי חתיכות, אחת של חלב ואחת של שומן, ובא עובד כוכבים ואכל את הראשונה ובא ישראל ואכל את השניה, לרבא - ליכא מצוות בעידנא דאכל ישראל, לר' זירא - אי אפשר								!			◊
כו, חייבין על חלבו אשם תלוין	איתיביה רבא לרב נחמן, רבי אליעזר אומר:							⚡			◊
ר' אליעזר לא בעי קביעותא לאיסורא.								!			◊
ספק בן ט' לראשון או בן ז' לאחרון - יוציא והולד כשר, וחייבין באשם תלוין	איתיביה:							⚡			◊
הא מני - רבי אליעזר היא.								!			
נמצא על שלו - טמאין וחייבין בקרבן, נמצא על שלה לאחר זמן - טמאין מספק ופטורין מן הקרבן	איתיביה:							⚡			◊
וחייבין באשם תלוין	ותני עלה:							⚡			
אישתיק.								○			
לבתר דנפק, אמר: מאי טעמא לא אמרי ליה דהא מני? רבי מאיר היא, דלא בעי קביעותא לאיסורא	[רב נחמן]							■			◊
השוחט אשם תלוין בחוץ - ר' מאיר מחייב	דתניא: [רבי מאיר]	♦	■	■							◊
פטורין.	חכמים:	♦	■	■							◊
ואמאי? לימא ליה דר' אליעזר היא								⚡			
הא קמ"ל, דר"מ בשיטת ר' אליעזר קאי.								!			◊
חתיכה, ספק של חלב ספק של שומן ואכלה - באנו למחלוקת ר' אליעזר וחכמים.	רבה בר אבוה אמר רב:										■
לר' אליעזר מאי איריא כי אכלה? אפילו לא אכלה נמי											⚡
מתנדב אדם אשם תלוין בכל יום	דהתנן, ר' אליעזר:							⚡			◊
ר' אליעזר אליבא דבבא בן בוטא קאמר	רב אשי:							!			
אלא אומרים לו המתן עד שתכנס לבית ספק.	דתנן: [בבא בן בוטא]							!			◊
היו לפניו שתי חתיכות, אחת של שומן ואחת של חלב, בא ישראל ואכל את הראשונה, בא עובד כוכבים ואכל את השניה - חייב, וכן חלב, וכן עורב	ת"ר:										■
בא עובד כוכבים ואכל את הראשונה, בא ישראל ואכל את השניה - פטור	[רבנן]	♦	■	■							◊
מחייב	רבי:	♦	■	■							◊

<p> ◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ^ מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof </p>		ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מירא	מאן דאמר										
כריתות-ספק אכל חלב											
מירא											
אכל את הראשונה בשוגג והשניה במזיד - חייב											◊
הראשונה במזיד והשניה בשוגג - פטור	[רבנן]										◆
מחייב	רבי:										◆
אכל שתיהן במזיד - פטור מכלום											◊
שתיהן בשוגג - שניהן חייבין, השני לא מן הדין, אלא שאם אתה אומר פטור, קבעת את הראשונה בחטאת.											◊
ומנז?											^
אי רבי											!
מן הדין ומן הדין הוא											ז
אי רבנן											!
משום דלא נקבע ראשון בחטאת, נימא ליה לשני: אייתי חולין לעזרה.											ז
מתנדב אדם אשם תלוי בכל יום, הילכך אמרין ליה, אייתי אשם תלוי ואתני: אי אכל ראשון שומן, הוא אכל חלב, ליהוי כפרה, ואי לא ליהוי נדבה.	רב אשי: ר' אליעזר היא, דאמר:										!
אכל ספק חלב ונודע לו, ספק חלב ונודע לו - רבי אומר, אומר אני: כשם שמביא חטאת על כל אחת ואחת, כך מביא אשם תלוי על כל אחת ואחת	ת"ר: [רבי]										◆
אין מביא אשם תלוי אחד, שנאמר: (ויקרא ה') על שגגתו אשר שגג, אפילו על שגגות הרבה אינו חייב אלא אחת.	רבי יוסי ברבי יהודה ור' אלעזר ברבי שמעון:										◆
ידיעות ספק מחלקות לחטאות.	רבי זירא, כאן שנה רבי:										■
אין ידיעות ספק מחלקות לחטאות, אלא הכי קתני: כשם שאם היתה לו ידיעה ודאי - מביא חטאת על כל אחת ואחת, כך אם היתה לו ידיעת ספק - מביא אשם תלוי על כל אחת ואחת.	רבי:										■
ואת לא תסברא ידיעות ספק מחלקות לחטאות? דאי סלקא דעתך ידיעות ספק אין מחלקות לחטאות וחטאת אחת מביא, אמאי מביא אשם תלוי על כל אחת ואחת?	א"ל אביי:										ז
כללו של דבר: כל שחלוקין בחטאות חלוקין באשמות	והתניא:										ז
ולדידך דאמרת: ידיעות ספק מחלקות לחטאות, אלא מעתה, אכל כזית חלב לפני יום הכיפורים וכזית חלב אחר יום הכיפורים, ויוה"כ במקום אשם תלוי קאי, הכי נמי דמביא שתי חטאות? הא בהעלם אחת אכלינון	רבי בר חנן לאביי:										ז
ומאן לימא לן דיום הכיפורים מכפר על דלא מתידע ליה? דילמא והוא דמתידע ליה	א"ל אביי:										ז
הודע ולא הודע תנן.	א"ל רבא:										!
מה אילו אכל כזית חלב שחרית ביום הכיפורים וכזית חלב במנחה ביוה"כ, הכי נמי דמחייב שתי חטאות?	איכא דאמרי, אמר ליה רבי בר חנן לאביי:										ז
ומאן לימא לן דיוה"כ כל שעתא מכפר? דילמא כוליה יומא מאורתא	א"ל אביי:										ז
א"ל, רבי בר חנן- תררא	[רבי בר חנן]										!
הרי שבא לידו ספק עבירה ביוה"כ אפילו עם חשיכה - פטור, שכל היום מכפר.	תניא:										!
אכל ושתה בהעלם אחת - אינו חייב אלא חטאת אחת	מתיב רב אידי בר אבין:										ז
והא בין אכילה לשתיה אי אפשר דלא הוה שהות ביום דמתידע ליה, וכפר ליה, דיוה"כ במקום אשם תלוי קאי, וקתני: אינו חייב אלא חטאת אחת, ואי סלקא דעתך ידיעות ספק מחלקות לחטאות, ליחייב שתי חטאות											ז
כי אמר ר' זירא - רבי, הא רבנן היא.	אמרי:										!
והא מדסיפא רבי היא											ז
שתה ציר או מוריס - פטור	דקתני:										ז

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

כריתות-ספק אכל חלב		ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
הא חומץ - חייב		■	⚡								
ומני - רבי היא			⚡								
חומץ אין משיב את הנפש	דתניא:	■	⚡								
חומץ משיב את הנפש	רבי אומר, אומר אני:	■	⚡							◊	
ומדסיפא רבי, רישא נמי רבי			⚡								
סיפא רבי, רישא רבנן.	אמרי:		!							◊	
אכל היום אכל למחר, נהנה היום נהנה למחר, אכל היום נהנה למחר, נהנה היום אכל למחר, ואפילו מכאן ועד שלש שנים, מנין שהן מצטרפין זה עם זה? ת"ל: (ויקרא ה) תמעול מעל - ריבה ואמאי? הא כיפר עליה יום הכפורים	איתיביה רבא:		⚡							◊	
כי מכפר יוה"כ על איסורא, על ממנא לא מכפר.	אמרי:		!							◊	
ואיבעית אימא: כי מכפר יוה"כ על כוליה שיעורא, על פלגא דשיעורא לא מכפר.			!							◊	
ידיעות ספק מחלקות לחטאות.	וכן אמר ריש לקיש, כאן שנה רבי:					◆	■			◊	
אין ידיעות ספק מחלקות לחטאות, אלא הכי קתני: כשם שאם היתה לו ידיעה ודאי - מביא על כל אחת ואחת, כך אם היתה לו ידיעת ספק - מביא אשם תלוי על כל אחת ואחת.	רבי יוחנן:					◆	■			◊	
בשלמא לרבי יוחנן, היינו דקא תלי לאשם בחטאת, אלא לריש לקיש, חטאת באשם מיבעיא ליה						⚡				◊	
קשיא.						■					
ורמי דר' יוחנן אדר' יוחנן, ורמי דריש לקיש אדריש לקיש.						⚡				◊	
שני שבילין, אחד טמא ואחד טהור, והלך בראשון ולא נכנס, בשני נכנס - חייב	דתניא:					■	⚡			◊	
הלך בראשון ונכנס - פטור, בשני נכנס - חייב						■	⚡			◊	
הלך בראשון ונכנס והזהר ושנה וטבל, והלך בשני ונכנס - חייב						■	⚡			◊	
פותר בזו	רבי שמעון:					■	⚡			◊	
ר"ש בן יהודה פותר בכלן משום רבי שמעון.	[ר"ש בן יהודה משום רבי שמעון]					■	⚡			◊	
ואפילו בקמייתא?						⚡	⚡			◊	
הכא במאי עסקינן - כגון שהלך בראשון, ובשעת הילוכו בשני שכח שהלך בראשון, ובהא פליגי:	רבא:					!	⚡			◊	
מקצת ידיעה כידועה דמיא	ת"ק סבר:	■	!			⚡				◊	
מקצת ידיעה לאו כידועה דמיא.	ר"ש סבר:	■	!			⚡				◊	
הלך בראשון ונכנס והיה וטבל, והלך בשני ונכנס - חייב.	אמר מר:					■	⚡			◊	
אמאי חייב? הא לא הוה ליה ידיעה						⚡	⚡				
הא - מני? רבי ישמעאל היא, דלא בעי ידיעה בתחלה	ריש לקיש:					!	⚡			◊	
אפילו תימא רבנן, כאן עשו ספק ידיעה כידועה.	רבי יוחנן:					!	⚡			◊	
סלקא דעתך כאן עשו והוא הדין לכל התורה כולה, קשיא דרבי יוחנן אדריש לקיש, קשיא דריש לקיש אדריש לקיש							⚡			◊	

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>■ ממצא-key:</p>	

כריתות-ספק אכל חלב		ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	מימרא										
	בשלמא דר' חנן אור לא קשיא, סאן עשו, אבל ככל התורה פליגי, מאי טעמא? הכא גבי טומאה סתמי (ויקרא ה') ונעלם ממנו והוא טמא, ידיעה דאית בה נמי ספק חייב קרא, אבל בכל התורה כולה כתיב: (ויקרא ה') ונעלם ממנו והוא טמא, ידיעה דאית בה נמי ספק חייב קרא, אבל בכל התורה כולה כתיב:										◊
	אלא לר"ל קשיא, אדמוקים לה כר' ישמעאל לוקמה כרב?										⚡
	הא קמ"ל, דר' ישמעאל נמי לא בעי ידיעה בתחלה.										!
	הא מתניתין היא										⚡
	ונעלם ונעלם שתי פעמים, לחייב על העלם טומאה ועל העלם מקדש										◊
	איצטריך, סלקא דעתך אמינא: מקרא לית ליה, מגמרא אית ליה, קמ"ל.										!
	ואינו יודע באיזה מהן שגג, שבת ויום הכיפורים ועשה מלאכה בין השמשות ואינו יודע באיזה מהן עשה -										◆
	פטר.										◆
	רבי יושע:										◆
	רבי יוסי:										◊
	רבי יהודה:										◊
	רבי שמעון ורבי שמעון שזור:										◊
	רבי יהודה:										◊
	רבי שמעון:										◊
	תמיהני אם פטר בה ר' יהושע. א"כ, למה נאמר (ויקרא ד') אשר חטא בה? פרט למתעסק.										◊
	תניא, א"ר אליעזר:										◊
	אמר לו רבי יהושע:										◊
	ורבי אליעזר האי בה מאי עביד ליה?										⚡
	מיבעי ליה: פרט למתעסק.										◊
	מתעסק דמאי?										^
	אי דחלבים ועריות										!
	חייב שכן נהנה										⚡
	אלא מתעסק דשבת										◊
	המתעסק בחלבים ועריות - חייב שכן נהנה ואי מתעסק בשבת - פטור, מאי טעמא? מלאכת מחשבת אסרה תורה										!
	לרבא משכחת לה, כגון שנתכוון לחתוך את התלוש והתך את המחובר לאביי משכחת לה, כגון דנתכוון להגביה את התלוש והתך את המחובר										◊
	נתכוון להגביה את התלוש והתך את המחובר - פטור, מאי טעמא? דהא לא איכוון לשום חתיכה										◆
	לחתוך את התלוש והתך את המחובר - אביי אמר: חייב, דהא איכוון לשום חתיכה										◆
	פטור, דהא לא איכוון לחתיכה דאיסורא.										◆
	רבי יוסי:										◊
	תניא, אמר להן רבי יוסי:										◊
	מאי אמרי ליה דאמר להו דקדקתם אהרי?										⚡

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>■ ממרא-key:</p>	

כריתות-ספק אכל חלב		ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מירא	מאן דאמר										
הגביה בין השמשות, מהו?	הכי א"ל:									■	
דקדקתם אחרי.	אמר להו: [רבי יוסי]									■	
ונימא להו: מקצת הגבהה היתה מהיום ומקצתה למחר									ז		
דקדקתם אחרי ולא העליתם בידכם כלום.	הכי נמי קאמר להו: [רבי יוסי]									■	
ולרבי יוסי, גמר מלאכה לרבי אליעזר פטור? הא שמענא ליה דמחייב									ז		◊
האורג שלשה חוטין בתחלה, ואחד על האריג - חייב	דתנן, רבי אליעזר:								ז		◊
רבי יוסי אליבא דר"א הכי מתני, רבי אליעזר אומר: האורג שלשה חוטין בתחלה, ושנים על האריג - חייב.	רב יוסף:									!	◊
פטורו היה רבי יהושע אף מאשם תלוי.	רבי יהודה:										◊
פטורו היה רבי יהושע אף מאשם תלוי, שנאמר: (ויקרא ה') כי תחטא ולא ידע, פרט לזה שידע שחטא	תניא, א"ר יהודה:										◊
זהו שמביא אשם תלוי, שנאמר: (ויקרא ה') ועשה ולא ידע, וזה לא ידע במה עשה, אבל ספק אכל חלב ספק לא אכל, צא ושאל עליו אם מביא אשם תלוי אם לאו.	אמר לו ר"ש:										◊
מאי הוי עלה?										^	
חטא ולא ידע במה חטא, או ספק חטא ספק לא חטא - מביא אשם תלוי	ת"ש:									!	◊
מאן שמענא ליה דאמר: חטא ואין ידוע במאי חטא מביא אשם תלוי? ר"ש, וקא תני: ספק חטא ספק לא חטא - מביא אשם תלוי, שמע מינה ס"ל לרבי שמעון: ספק חטא ספק לא חטא - מביא אשם תלוי.										!	◊
לא נחלקו כו'	ר' שמעון שזורי ור"ש:										◊
מתעסק בחלבים ועריות - חייב, שכן נהנה מתעסק בשבת - פטור, מלאכת מחשבת אסרה תורה.	רב נחמן אמר שמואל:										◊
והא תינוקות דכי מתעסק דמי	רבא לרב נחמן:									ז	
מי שהיו לו שני תינוקות, אחד למול בשבת ואחד למול אחר השבת, ושכח ומל את של אחר השבת בשבת - רבי אליעזר מחייב חטאת	ותנן: [רבי אליעזר]									◊	◆
פטור	רבי יהושע:									◊	◆
עד כאן לא פטר רבי יהושע אלא משום דקסברי: טעה בדבר מצוה ולא עשה מצוה - פטור, אבל מתעסק בדבר דלאו מצוה, אפילו רבי יהושע מחייב										ז	◊
הנח לתינוקות, הואיל ומקלקל בחבורה חייב, מתעסק בחבורה חייב.	אמר לו: [רב נחמן]									!	◊
אפי' מתכוין ללקט תאנים וליקט ענבים, ענבים וליקט תאנים, שחורות וליקט לבנות, לבנות וליקט שחורות - ר"א מחייב חטאת	אחיבה הו"ב יהודה לשמואל: רבי יהודה: [רבי]									◊	◆
פטור	רבי יהושע:									◊	◆
והא הכא מתעסק הוא, ורבי יהושע נמי לא קא פטר אלא מן מינא למינא, אבל בחד מינא אפילו רבי יהושע מחייב										ז	◊
שינא, שבוק מתני' ותא בתראי, הכא במאי עסקינן - כגון שאבד מלקט מלבו, כגון נתכוון ללקט ענבים ושכח וסבור תאנים בעינא והלכה ידו על הענבים	אמר ליה: [שמואל]									!	◊
הרי נעשתה כוונתו	דרבי אליעזר סבר:									!	◊
הרי לא נעשתה כוונתו ומחשבתו.	ורבי יהושע סבר:									!	◊
לא נחלקו על דבר שהוא משם אחד שהוא חייב, אלא על מה נחלקו? על דבר שהוא משום שני שמות, שרבי אליעזר מחייב חטאת, ורבי יהושע פטור	מתיב רב אושעיא, רבי שמעון שזורי ורבי שמעון אומרים:									ז	◊
ורבי יהודה מאי קאמר דפליגי?										ז	◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>	<p>■ מירא-key</p>
---	-------------------

כריתות-ספק אכל חלב	מירא	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בנתכיון ללקט ענבים ולקט תאנים, שחורות ולקט לבנות, ענבים ותאנים שחורות ולבנות			!	ז									
מאי ניהו? שני שמות, היינו רבי שמעון ור"ש שזורי, רבי יהודה מאי אתא לאשמעינן?			ז	ז								◊	
אלא לאו מתעסק איכא בינייהו:			!	ז								◊	
מתעסק חייב	דרכי יהודה סבר:		!	ז								◊	
מתעסק פטור	ור"ש ור"ש שזורי סברי:		!	ז								◊	
לא, מתעסק דברי הכל פטור, והכא בהא קא מיפליג:				!								◊	
שכח מלקט מלבו בשם אחד - דברי הכל חייב, כי פליגי - בשני שמות	דרכי שמעון שזורי סבר:		◆	!								◊	
לא שנא בשם אחד ולא שנא בשני שמות פליגי.	ר' יהודה סבר:		◆	!								◊	
ליקדם איכא בינייהו	רבא:			!								◊	
היו לפניו שתי נרות דולקות וכבויות, ונתכיון לכבות את זו וכיבה את זו, להדליק את זו והדליק את זו - פטור	והתניא:			!								◊	
להדליק ולכבות, וכיבה והדליק בנשימה אחת - חייב, בשתי נשימות - פטור				!								◊	
פשיטא				ז									
מהו דתימא: לא איתעבד מחשבתי, דהא להדליק מעיקרא בעי ולבסוף לכבות, וכי עבד מעשה, כיבה ובסוף הדליק הוא ואימא פטור, קא משמע לן: נדי דאקדומי לא מקדים, אחורי נמי לא מאחר.				!								◊	
החזתה גחלים בשבת - חייב חטאת	תנו רבנן: [ת"ק]									◆	■	◊	
חייב שתיים, מפני שהוא מכבה את העליונות ומבעיר את התחתונות.	רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי אליעזר ברבי צדוק:									◆	■	◊	
במאי עסקינן?											^		
אי דקא מיכוין לכבות ולהבעיר											!		
מאי טעמא דמאן דפטור?											ז		
אלא דלא קא מכוין להבעיר											!		
מאי טעמא דמאן דמחייב תרתין?											ז		
כגון שנתכוין לכבות העליונות כדי להבעיר את התחתונות:	רבי אלעזר ורבי חנינא דאמרי תרווייהו:										!	◊	
מקלקל בהבערה פטור	דתנא קמא קסבר:									■	!	◊	
חייב.	ורבי אליעזר ברבי צדוק אמר:									■	!	◊	
בנפח שנו.	וכן אמר רבי יוחנן:										!	◊	
עד כאן לא נתגלתה טעמא של הלכה זו.	רבי ירמיה:										■	◊	
כגון שנתכוין לכבות ולהבעיר	אביי בר אבין ורב חנינא בר אבין דאמרי תרווייהו:										!	◊	
דתנא קמא סבר לה כר' יוסי, דאמר: הבערה ללאו יצאת	[תנא קמא]										■	!	◊
ור' אליעזר ברבי צדוק סבר לה כרבי נתן, דאמר: הבערה לחלק יצאת.	[רבי אליעזר ברבי צדוק]										■	!	◊

Talmud Navigator

◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	■ מקרא-key :
---	-----------------

כריתות-ספק אכל חלב	מירא	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
להקדים איכא בנייהו.	רבא:											◇
כגון שנתכוין לכבות והובערו מאיליהן	רב אשי:											◇
תנא קמא סבר לה כרבי שמעון, דאמר: דבר שאין מתכוין פטור	[תנא קמא]											◇
ורבי אליעזר ברבי צדוק סבר לה כרבי יהודה, דאמר: דבר שאין מתכוין חייב.	[רבי אליעזר ברבי צדוק]											◇
החותה גחלים בשבת להתחמם בהם והובערו מאיליהן - תני חדא: חייב	תנו רבנן:											◇
פטור.	ותני אידך:											◇
מלאכה שאינה צריכה לגופה חייב עליה	הדתניא חייב, קסבר:											◇
מלאכה שאינה צריכה לגופה פטור עליה.	והא דתנא פטור, קסבר:											◇
הדרן עלך ספק אכל חלב												◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>■ ממצא-key:</p>	

Talmud Navigator

כריתות-דם שחיטה		ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא	מאן דאמר												
אכל דם שחיטה בבמה בחיה ובעוף, בין טמאין בין טהורין, דם נחירה, דם עיקור, דם הקזה שהנשמה יוצאה בו - חייבין עליו													■
דם הטחול, דם הלב, דם ביצים, דם חגבים, דם התמצית - אין חייבין עליו													■
מחייב בדם התמצית.	רבי יהודה:												■
(ויקרא ז') כל דם לא תאכלו - שומע אני אפי' דם מהלכי שתיים, דם ביצים, דם חגבים, דם דגים, הכל בכלל? ת"ל: (ויקרא ז') לעוף ולבהמה, מה עוף ובהמה מיוחדין שיש בהן טומאה קלה וטומאה חמורה, ויש בהן איסור והיתר והן מין בשר, אף כל שיש בהן טומאה קלה, אוציא דם מהלכי שתיים - שיש בהן טומאה חמורה ואין בהם טומאה קלה, אוציא דם שרצים - שאין בהם טומאה חמורה, אוציא דם ביצים - שאין מין בשר, דם דגים דם חגבים - שכולו היתר	ת"ר:												◊
(ויקרא ז') לעוף ולבהמה - אי מה עוף שאין בה כלאים, אף בהמה שאין בה כלאים? ת"ל: ולבהמה אי מה בהמה שאינה באם על הבנים, אף עוף שאינו באם על הבנים? תלמוד לומר: לעוף ולבהמה.													◊
ואימא: כל דם - כלל, עוף ובהמה - פרט, כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט, עוף ובהמה אין, מידי אחרינא לא												⚡	◊
(ויקרא ז') נפש אשר תאכל כל דם - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט.												!	◊
והא לא דמי כללא בתרא לכללא קמא, כללא קמא לאו, כללא בתרא כרת												⚡	◊
האי תנא דבי ר' ישמעאל, בריבוי ומיעוטי וכללי ופרטי דרשינן מן הדין גוונא, ואף על גב דלא דמי כללא בתרא לכללא קמא.	[תנא דבי ר' ישמעאל]											!	◊
כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש דבר שיש בו טומאה קלה וטומאה חמורה, ויש בה איסור והיתר ויש בהן מין בשר, אף על דבר שיש בו טומאה קלה וטומאה חמורה וכו'.	אמר מר:												■
אף כל דקתני לאיתויי מאי?													⚡
לאתויי דמו של כוי.	רב אדא בר אבין:											!	◊
מאי קסבר?												^	
אי קסבר: כוי ספיקא הוא												!	
איצטריך קרא למיסר ספיקא?												⚡	
אלא קסבר: כוי בריה בפני עצמו הוא.												!	◊
אשכחן דמו, חלבו מנלן?												⚡	
(ויקרא ז') מכל חלב.												!	◊
נבלתו מנלן?												⚡	
(דברים י"ב) מכל נבלה.												!	◊
גיד הנשה מנלן?												⚡	
(בראשית י"ב) בכף הירך תליה רחמנא, והא אית ליה כף הירך.												!	◊
טומאתו ושחיטתו מנלן?												⚡	
סברא, מדלכל מילי רבייה רחמנא כבהמה, טומאתו ושחיטתו נמי כבהמה.												!	◊
אוציא דם מהלכי שתיים, שאין בהן טומאה קלה.	אמר מר:												■
החותר מן האדם צריך מחשבה והכשר	ורמינהי:												⚡
מחשבה למה ליה? תעשה חתיכה שלו מחשבה	וקשיא לן:											⚡	◊

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>■ ממצא-key:</p>	

כריתות-דם שחיטה	מאן דאמר	כ	ט	ו	ז	ח	ט	י	כ	ג
בחותכו לכלב, ומחשבה לכלב לאו מחשבה היא.	ואמר ריש לקיש:				!	◊				ג
ולא?			◊							ג
כלל אמרו בטומאה: כל המיוחד לאכול אדם - טמא עד שיפסל מאכילת כלב	והתנן:		◊							ג
ההוא לאסוקי טומאה מיניה, דכיון דמעיקרא הוה חזי לאדם, לאסוקי מטומאה עד שיפסל מאכילת כלב הכא לאחתיה ליה טומאה, אי חזי לאדם חזי לכלב, אי לא חזי לאדם לא חזי לכלב.							!			ג
מ"מ קתני מחשבה, ומחשבה לטומאה קלה היא						◊				ג
ה"מ מחיים, אבל לאחר מיתה טמא הוא טומאה חמורה.								!		ג
דכותה גבי בהמה לאחר מיתה, אי בשר מטמא טומאה חמורה, ואם דם מטמא טומאה חמורה							◊			ג
דם נבילות - בית שמאי מטהרין	דתנן: [בית שמאי]					◊	■			ג
מטמאין	בית הלל:					◊	■			ג
לא נצרכא אלא לכדתנן:								!		ג
נבלת בהמה טמאה בכל מקום, נבלת עוף הטהור בכפרים - צריך מחשבה ואין צריך הכשר	[תנן]						■	!		ג
מחשבה למה ליה? לטומאה קלה, היא גופה טומאה היא	רב רבי חייא:		◊					!		ג
כגון דאיכא פחות מכזית נבילה וצרפה לפחות מכביצה אוכלין, דהאי והאי הוי כביצה.	א"ל: [רבי חייא]							!	!	ג
אי הכי, ליבעי נמי הכשר	[רב]		◊					!		ג
(ויקרא י"א) על כל זרע זרוע אשר יזרע - מה זרעים מיוחדין שאין סופן לטמא טומאה חמורה וצריך הכשר, אף כל שאין סופן לטמא טומאה חמורה צריך הכשר	דהא תנא דבי ר' ישמעאל:		◊					!		ג
ה"מ באוכלין דעלמא דלית בו פחות מכזית נבלה, אבל הכא דאיכא בגויה פחות מכזית נבילה, כיון דאילו מצרף ליה כזית לא בעי הכשר	א"ל: [רבי חייא]							!	!	ג
לאפוקי מת אף על גב דממליא ליה לא מטמא טומאת אוכלין, משום דבטלה דעתו אצל כל אדם.								!		ג
אפילו תימא דהוי כזית, הכא במאי עסקינן - כגון שחיפהו בבצק.	רב חנניא:							!		ג
א"ה, הכשר נמי ניבעי								◊		ג
ה"מ באוכלין אחרין, דלא מטמו לא במגע ולא במשא, אבל הכא נהי דלא מטמא במגע דקמחפי בבצק, במשא מיהת ליטמא דהא טעון ליה								!		ג
לאפוקי מת, דאף על גב דחיפהו בבצק מטמא טומאה חמורה, דטומאה בוקעת ועולה בוקעת ויורדת.								!		ג
יצא דם דגים ודם חגבים שכולן היתר.	אמר מר:									ג <
מאי כולו היתר?									^	ג
אילמא דחלבו מותר								!		ג
הרי חיה דחלבה מותר ודמה אסור								◊		ג
ולא משום דלית בהו איסור גיד הנשה								!		ג
והרי עוף דלית ביה איסור גיד הנשה ודמו אסור								◊		ג
אלא מאי כולו היתר - דלא בעי שחיטה.								!		ג
מה עוף שאין בו כלאים אף - בהמה? תלמוד לומר: בהמה.	אמר מר:									ג <

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כריתות-דם שחיטה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כלאים דמאי?												
אילמא כלאים דהרבעה וכלאים דחרישה												
חיה ועוף כיוצא בהן	והתנן:											
שצימרו אין חייבין עליו משום כלאים.	אלא אמר אביי:											
דם שרצים לוקין עליו בכזית.	רב יהודה אמר רב:											
דם הטחול, דם הלב, דם הכליות, דם אברים - הרי אלו בלא תעשה דם מהלכי שתיים, דם שרצים ורמשים - אסור ואין חייבין עליו	מיתיבי:											
מאי אין חייבין עליו - כרת, אלאו מחייב												
חדא דהיינו רישא ועוד, תנא מלאו נמי קא ממעט ליה												
יצא דם שרצים שאין בהן טומאה חמורה	דקתני:											
התרו בו משום שרץ - לוקה, משום דם - אינו לוקה.	רבי זירא:											
דם דגים שכנסו - אסור.	רב:											
דם דגים, דם הגבים - מותר ואפילו לכתחלה	מיתיבי:											
ההיא בשלא כנסו, כי קא אמר רב בשכנסו.												
דכוותה גבי מהלכי שתיים בשלא כנסו מי אסור?												
דם שעל גבי ככר - גוררו ואוכלו, של בין השיניים - מוצצו ובולעו ואינו חושש	והא תניא:											
אלא כי תניא ההיא מתניא - דאית ביה קשקשים, כי קאמר רב אסור - דלית ביה קשקשים.												
דם מהלכי שתיים, אפילו מצות פרוש אין בו.	רב ששת:											
דם הטחול, דם הלב, דם הכליות, דם אברים - הרי אלו בלא תעשה	מיתיבי:											
דם מהלכי שתיים, דם שרצים ורמשים - אסור ואין חייב עליו												
כי תניא אסור - דפירש, כי קאמר רב - בדלא פירש												
דם שעל גבי ככר - גוררו ואוכלו, של בין השיניים - מוצצו ובולעו ואינו חושש.	כדתניא:											
איכא דמתני לה להא דרב ששת על הדא												
יכול חלב מהלכי שתיים יהא אוכלו עובר בלאו? ודין הוא, מה בהמה טמאה שהקלטה במגעו והחמרתה בחלבה, מהלכי שתיים שהחמרתה במגען אינו דין שתחמיר בחלבן - ת"ל: (ויקרא י"א) וזה לכם הטמא, זה טמא, ואין חלב מהלכי שתיים טמא אלא טהור	דתניא:											
אוציא את החלב שאין שוה בכל, ולא אוציא הדם ששוה בכל - ת"ל: וזה לכם הטמא, זה טמא, ואין דם מהלכי שתיים טמא אלא טהור												
אפילו מצות פרוש אין בו.	אמר עלה רב ששת:											
חלב קורעו ומוציא את דמו, לא קרעו - אינו עובר עליו.	תנן תהם:											
ל"ש אלא בלב עוף, הואיל ואין בו כזית, אבל לב בהמה דיש בו כזית - אסור וחייבין עליו כרת.	רבי זירא אמר רב:											
דם הטחול, דם הלב, דם הכליות, דם אברים - הרי אלו בלא תעשה	מיתיבי:											

מִמְרָא-statement
קוּשְׁיָא-challenge
שְׂאֵלָה-question
תִּירוּן-answer
רְאִיָּה-proof

חֻלְקִים-disputants
נְקוּדָה מְרֻכְזֵית לְסִיכּוּם וְחֻזְרָה-central point for summary and review
מּוּבָאָה שֶׁל פִּיסְקָה קוּדְמַת-insertion of an earlier segment
מַעֲשֵׂה-story

מְמָרָא-key:

כריתות-דם שחיטה	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא											
דם מהלכי שתיים, דם שקצים ורמשים - אסור ואין חייבין עליו				ז							
כי קתני אין חייבין עליו - על דם דיליה, כי קאמר רב - דאתי ליה מעלמא.				!							
דם דיליה היינו דם אברים				ז							
וליתעמיך, מי לא קתני דם כליות וקתני דם אברים? אלא תני והדר תני, ה"נ תני והדר תני.				!							
מעלמא מהיכא אתי ליה?				^							
בשעה שהנשמה יוצאה מישרף שרף.	רבי זירא:			!							
דם שהנשמה יוצאה בו - חייבין עליו.											
איזהו דם הקזה שהנשמה תלויה בו? רבי יוחנן אמר: כל זמן שמקלה	איתמר: [רבי יוחנן]			♦	■	◊					
מטיפה המשחרת ואילך.	ריש לקיש:			♦	■	◊					
איזהו דם הקזה שהנשמה יוצאה בו? כל זמן שמקלה, יצא דם התמצית מפני שהוא שותת	מיתיבי:			■	◊	♦					
מאי לאו אפילו ראשון ואחרון דשותת הוא כדם התמצית דמי, תיובתא דר"ל				ז							
לא, למעוטי דם המשחיר, אבל דם ראשון ואחרון אף על גב דהוא שותת היינו דם הנפש.				!							
איזהו דם ראשון? כל זמן שמקלה, יצא ראשון ואחרון מפני שהוא שותת	מיתיבי:			■	◊	♦					
תיובתיה דר"ל				ז							
תנאי היא	אמר לך: [ריש לקיש]			!							
איזהו דם הנפש? כל זמן שמקלה, דברי ר"א	דתניא: [רבי אלעזר]			♦	■	◊					
מטיפה המשחרת ואילך.	רבי שמעון:			♦	■	◊					
(במדבר כ"ג) ודם חללים ישתה - פרט לדם קילוח שאינו מכשיר את הזרעים.	תנא דבי רבי ישמעאל:										
הקדו דם לבהמה וקבל דמה בשני כוסות, מהו? על הראשון דברי הכל חייב, על האחרון מי מחייב או לא?	בעא מיניה ר' ירמיה מרבי זירא:										
פלוגתא דר' יוחנן ור"ל	א"ל: [רבי זירא]			!							
הקדו דם לבהמה וקבל דמה בשני כוסות - ר"ל אמר: חייב שתי חטאות	דאיתמר: [ריש לקיש]			♦	■	◊					
אינו חייב אלא אחת.	רבי יוחנן:			♦	■	◊					
מחייב בדם התמצית.	רבי יהודה:										
מודה ר' יהודה לענין כפרה, שנאמר: (ויקרא י"ז) כי הדם הוא בנפש יכפר, דם שהנפש יוצאה בו מכפר, ושאיין הנפש יוצאה בו אינו מכפר.	רבי אלעזר:										
אף אנו נמי תנינא	רב נהמן בר יצחק:										
דם - מה ת"ל (ויקרא י"ז) כל דם? לפי שנאמר: כי הדם הוא בנפש יכפר, אין לי אלא דם קדשים שהנפש יוצאה בו שהוא מכפר, דם חולין ודם התמצית מנין? ת"ל: כל דם	דתניא:										
סתם סיפרא מני - ר' יהודה היא.											
מחייב על ספק מעילה אשם תלוי	רבי עקיבא:										
פוטרים.	חכמים:										

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת</p> <p>O מעשה-story</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

מקרא-key:

כריתות-דם שחיטה	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
שאינו מביא את מעילתו עד שיתודע לו, שיביא עמו אשם ודאי.	ומודה רבי עקיבא:											
מה לזה מביא שתי אשמות? אלא מביא מעילה וחומשה, ויביא אשם בשני סלעים ויאמר: אם ודאי מעלתי - זו מעילתי וזו אשמי, ואם ספק מעלתי - המעות נדבה ואשם תלוי, שממין שהוא מביא על הודע מביא על לא הודע.	רבי טרפון:											
נראין דבריו במעילה מעוטה, הרי שיבוא לידו ספק מעילה במאה מנה, לא יפה לו שיביא אשם בשתי סלעים ולא יביא ספק מעילה במאה מנה.	רבי עקיבא:											
במעילה מעוטה.	מודה ר"ע לר' טרפון:											
(ויקרא ה') ואם נפש - לחייב על ספק מעילות אשם תלוי, דברי ר' עקיבא	ת"ר: [רבי עקיבא]											
פוטרים.	חכמים:											
לימא בהא קא מפלגי:												
למדיו עליון מתחתון	דברי עקיבא סבר:											
אין למדיו עליון מתחתון	ורבנן סברי:											
דכולי עלמא למדיו עליון מתחתון, דאם כן, צפון כבן בקר לא משכחת להו, אלא הכא היינו טעמא דרבנן דפטרי, דגמירי מצות מצות מחטאת, מה להלן דבר שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת, אף כל שחייבין על זדונו כרת ועל ספקו חטאת ועל שגגתו אשם תלוי, לאפוקי מעילה דאין חייבין על זדונו כרת	רב פפא:											
הויד במעילה - רבי אומר: במיתה	דתניא: [רבי]											
באזרה	חכמים:											
כי ילפינן מצות מצות מחטאת חלב, להכי הוא דילפינן, מה להלן בקבועה אף כאן בקבועה, לאפוקי עולה ויורד דלא.	ורבי עקיבא סבר:											
אין גזירה שוה למחצה.	ורבנן סברי:											
מכלל דר' עקיבא סבר: יש גזירה שוה למחצה?												
אלא, דכולי עלמא אין גזירה שוה למחצה												
דאמר קרא: ואם נפש, וי"ו מוסיף על ענין ראשון וילמד עליון מתחתון	אלא היינו טעמא דרבי עקיבא:											
תחתון הוא דגמר מעליון לאשם בכסף שקלים.	ורבנן סברי:											
אין היקש למחצה.	ורבי עקיבא סבר:											
מכלל דרבנן סברי: יש היקש למחצה? והא קיימא לן דאין היקש למחצה												
דכולי עלמא אין היקש למחצה, והכא ה"ט דרבנן, דגמירי מצות מצות אפקיה מהקישא.												
ור"ע?												
אשם בכסף שקלים נפקא ליה (ויקרא ז') מזאת תורת האשם, תורה אחת לכל האשמות, לאשם דבכסף שקלים.	[רבי עקיבא]											
ורבנן?												
אע"ג דכתיב זאת תורת האשם, איצטריך למכתב ואם נפש, וי"ו מוסיף על ענין ראשון וילמד תחתון מעליון, ואי מזאת תורת האשם, הוה אמינא: כי אמינא תורה אחת לכל אשמות הני מילי בשאר אשמות ודאין, אבל אשם תלוי כיון דעל ספק חלב קאתי, אימא לא יהא ספיקו חמור מודאו, מה ודאו חטאת בת דנקא אף ספיקו אשם בר דנקא, אהכי כתב רחמנא ואם נפש, וי"ו מוסיף על ענין ראשון.	[רבנן]											
הא ניחא למאן דדריש זאת תורת האשם, אלא למאן דלא דריש זאת תורת האשם מאי איכא למימר?												
יליף בערכך בערכך מאשם מעילה.												

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>	<p>מירא-key:</p>
--	-------------------------

כריתות-דם שחיטה	מירא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	
אשם שפחה הרופה לא כתב בה בערכך			ז																		
ילפינן באיל איל.			!																		
מודה ר"ע כו'... ואם ספק																					
מאי קאמר?																					
אם בספיקו עומד לעולם יהא אשם תלוי, שממין שהביא על הודע מביאו על שלא הודע.		רבא, תני:																			
סוף סוף כי מתידע ליה בעי לאיתווי אשם ודאי																					
מדברי שניהם נלמד: אשם ודאי לא בעי ידיעה לכתחלה.		רבא:																			
האשה שהביאה חטאת העוף, אם עד שלא נמלקה נודע לה שילדה ודאי - תעשינה ודאי, שממין שהיא מביאה על הודע מביאה על לא הודע.																					
חתיכה של חולין וחתיכה של הקדש, אכל אחת מהן ואין יודע איזה מהן אכל - פטור		[רבנן]																			
מחייב אשם תלוי		רבי עקיבא:																			
אכל את השניה - מביא אשם ודאי																					
אכל אחד את הראשונה ובא אחר ואכל את השניה - זה מביא אשם תלוי וזה מביא אשם תלוי, דברי ר"ע		[רבי עקיבא]																			
שניהם מביאין אשם אחד		רבי שמעון:																			
אין שנים מביאין אשם אחד.		רבי יוסי:																			
חתיכת חלב וחתיכת חולין, אכל אחת מהן ואינו יודע איזה מהן אכל - מביא אשם תלוי, אכל את השניה - מביא חטאת																					
אכל אחד את הראשונה ובא אחר ואכל את השניה - זה מביא אשם תלוי וזה מביא אשם תלוי																					
שניהם מביאין חטאת אחת		רבי שמעון:																			
אין שנים מביאין חטאת אחת.		רבי יוסי:																			
חתיכת חלב וחתיכת חלב נותר, אכל אחת מהן ואין יודע איזה מהן אכל - מביא חטאת ואשם תלוי, אכל את השניה - מביא ג' חטאות																					
אכל אחד את הראשונה ובא אחר ואכל את השניה - זה מביא חטאת ואשם תלוי וזה מביא חטאת ואשם תלוי		[ת"ק]																			
זה מביא חטאת וזה מביא חטאת ושניהן מביאין חטאת אחת		רבי שמעון:																			
כל חטאת שהיא באה על חטא - אין שנים מביאין אותה.		רבי יוסי:																			
לרבי יוסי חטאת הוא דלא מיתו שניהן, הא אשם תלוי מיתו שניהם		רבא לרב נחמן:																			
היינו ת"ק																					
וכ"ת: חתיכה משתי חתיכות איכא בינייהו																					
זה מביא אשם תלוי וזה מביא אשם תלוי		והתניא, רבי יוסי:																			
הא קמ"ל, דמאן ת"ק? ר' יוסי.		א"ל: [רב נחמן]																			
חתיכת חלב וחתיכת קדש כו', חתיכת חלב וחתיכת חלב קודש כו', חתיכת חלב וחתיכת חלב נותר כו'.																					
וליתי נמי אשם ודאי, דנותר דקדש הוא		רבא לרב נחמן:																			

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

כריתות-דם שחיטה	מאן דאמר	כ	ט	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
מאימרא	אמר ליה: [רב נחמן]																		
דלית ביה שוה פרוטה.																			
והא מעיקרא דאית ביה שוה פרוטה עסקינן, דקתני אשם ודאי	[רבא]																		
ההיא חתיכה דלא נותר היא שויה פרוטה.	אמר ליה: [רב נחמן]																		
והא יש אוכל אכילה אחת דקתני ביה נותר, וקתני: מביא ארבע חטאות ואשם אחד	[רבא]																		
ההיא בגסה, וההיא בדקה אי נמי ההיא בימות הגשמים, הכא בימות החמה.	אמר ליה: [רב נחמן]																		
אכל אחד את הראשונה כו'.																			
ומי אמר ר"ש איסור חל איסור?	רבא לרב נחמן:																		
האוכל נבלה ביום הכיפורים - פטור	והא תניא, רבי שמעון:																		
כגון דאכל כוליא בחלבה.	רב ששת בריה דרב אידי:																		
וכוליא בחלבה נמי הא קאי עלה באיסור עולין, היכי אתי איסור נותר חייל עלה																			
וכי תימא: סבירא ליה לר"ש דנותר איסור חמור הוא וחייל על איסור קל דעולין																			
והא נבלה דאיסור קל הוא, ויום הכיפורים דאיסור חמור הוא, ולא קאתי איסור יום כיפורים דחמור וחייל על נבלה דקל הוא																			
אלא, בקדשים גלי רחמנא דאתי איסור חל על איסור																			
(ויקרא ז) אשר לה' - לרבות את האימורין, ואימורין קאי עלייהו באיסור עולין, והלב קאי עלייהו באיסור כרת, וקאתי איסור טומאה חייל עליה.	דתניא:																		
תדע שכן הוא, דהא רבי סבירא ליה איסור חל על איסור, וה"מ איסור חמור על איסור קל, אבל איסור קל על איסור חמור לא, ובקדשים שמעינן ליה דאמר: איסור קל על איסור חמור נמי חייל, דהא איסור מעילה קל הוא - מיתה, ואיסור קדשים איסור חמור - כרת, ואתי איסור מיתה חייל על איסור כרת																			
(ויקרא ג) כל חלב לה' - לרבות אימורי קדשים קלים למעילה	דתניא, רבי:																		
ומעילה איסור מיתה וקא חייל על איסור חלב דאיסור כרת הוא, ש"מ: בקדשים גלי קרא.																			
אין פיגול בעולין ואין נותר בעולין	והא תניא, ר"ש:																		
אלא תנאי היא וליבא דר"ש, דאיכא דאמרי: בקדשים איסור חל על איסור, וא"ד: בקדשים נמי אין איסור חל על איסור.																			
ולמ"ד: בקדשים נמי אין איסור חל על איסור, כל חלב לה' מאי עביד ליה?																			
מוקים ליה בולדי קדשים, דקסברי: ולדי קדשים בהוייתן יהו קדושים, דתרוייהו בהדדי אתו.																			
הדרן עלך דם שחיטה																			

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

כריתות-המביא אשם	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
המביא אשם תלוי ונודע לו שלא חטא, אם עד שלא נשחט - יצא וירעה בעדר, דברי ר"מ	[רבי מאיר]										◆
ירעה עד שיסתאב וימכר ויפלו דמיו לנדבה	חכמים:										◆
יקרב, שאם אינו בא על חטא זה הרי הוא בא על חטא אחר	רבי אליעזר:										◆
אם משנשחט נודע לו - ישפך הדם והבשר יצא לבית השריפה											■
נורק הדם - יאכל	[ת"ק]										◆
אפילו הדם בכוס - יורק והבשר יאכל.	רבי יוסי:										◆
אשם ודאי אינו כן, עד שלא נשחט - יצא וירעה בעדר, משנשחט - הרי זה יקבר, נורק הדם - הבשר יצא לבית השריפה.											■
שור הנסקל אינו כן, עד שלא נסקל - יצא וירעה בעדר, משנסקל - מותר בהנאה.											■
עגלה ערופה אינו כן, עד שלא נערפה - תצא ותרעה בעדר, משנערפה - תקבר במקומה, שעל ספק באה מתחלה, כיפרה ספקה וחלכה לה.											■
במאי פליגי?											^
כיון דלא צריך ליה לא מקדיש ליה	רבי מאיר סבר:										! ◆
מתוך שלבו נוקפו גומר ומקדיש.	רבנן סברי:										! ◆
בין שנודע לו שחטא ובין נודע לו שלא חטא פליגי ר"מ ורבנן, בנודע לו שחטא - להודיעך כחו דר"מ, דאע"ג דידע דחטא, כיון דבעידנא דאפרשיה לא ידע - תצא ותרעה בעדר ובנודע לו שלא חטא - להודיעך כחן דרבנן, דאע"ג דלא חטא, כיון דבעידנא דאפרשיה לא ידע - לבו נוקפו הוה, הלכך גמר ומקדיש.	תנא:										◆
במפריש שני אשמות לאחריית ונתכפר באחת מהן, דשני ירעה עד שיסתאב וימכר ויפלו דמיו לנדבה מאי טעמא? ע"כ לא פליגי ר"מ עליהון דרבנן, אלא משום דלא גלי דעתיה דלבו נוקפו, אבל הכא מכדי חד הוא דאיבעי ליה לאפרושי, מ"ט אפריש תרי? דסבר: אי מירכס חדא מיכפרנא באידך חבריה, וכיון דגלי דעתיה דלבו נוקפו הית, הואיל וכך היה גמר והקדישו.	רב ששת: מודה ר"מ לחכמים:										◆
באשם תלוי שהוזמו עדיו, דיצא וירעה בעדר מ"ט? עד כאן לא פליגי רבנן עליה, אלא היכא דאפרשיה ע"פ עצמו ואמרינן לבו נוקפו, אבל היכא דע"פ עדים אפרשיה לא הוה סמוך עילוי דעדים, דסבר: דלמא אתו אחרים ומזמי להו.	רב יהודה אמר רב: מודים חכמים לר"מ:										◆
שור הנסקל אינו כן, אם עד שלא נסקל - יצא וירעה בעדר	מתיב רבא:										? ◆
ה"ד?											^ ?
אילמא דאתו בי תרי אמרי הרג ובי תרי אמרי לא הרג											! ?
מאי חזית דציית לבתראי? ציית להו לקמאי?											? ?
אלא לאו בעדי הזמה											! ? ◆
ודכוותיה גבי אשם תלוי בעדי הזמה ופליגי											? ?
ודלמא שור הנסקל ה"ד? כגון שבא הרוג ברגליו, ודכוותיה גבי אשם תלוי כגון דהוכרה חתיכה, אבל היכא דאפרשיה לאשם תלוי ע"פ עדים - לא.	א"ל אביי:										! ◆
בפלוגתא											■ ◆
אשם תלוי שהוזמו עדיו - רבי אלעזר אומר: הרי היא כמנחת קנאות	[רבי אלעזר]										◆ ■ ■ ◆
נמצאו עדיה זוממין - מנחתה תצא לחולין	דתניא:										■ ■ ■
ירעה עד שיסתאב וימכר ויפלו דמיו לנדבה.	רבי יוחנן:										◆ ■ ■ ◆
ורבי יוחנן נדמייה למנחת קנאות											? ◆

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>■ מקרא-key:</p>	

כריתות-המביא אשם	מימרא	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא דמי, מנחת קנאות לא לכפרה קאתייה אלא לברר עון, אבל אשם תלוי דלכפרה אתי, מתוך שלבו נוקפו גומר ומקדישו.	[לרבי יוחנן]											!
שור הנסקל שהוזמו עדיו, כל המחזיק בו זכה בו.	רבי כרוספדאי אמר רבי יוחנן:											!
מסתברא טעמא דרבי יוחנן, כגון דאמרי ליה נרבע שורו, אבל אמרו לו רבע הוא שורו, הוא בעצמו מידע ידיע דלא רבע, ולא מפקר ליה, וטרח ומייתי עדים.	רבא:											!
ומאי שנא מהא דאמר רבה בר איתי אמר ר"ל:												!
עיר הנדחת שהוזמו עדיה, כל המחזיק בה זכה בה?	[רבה בר איתי אמר ר"ל]											!
עיר הנדחת דרבים ניהו, כל חד אמר בדעתיה: אנא לא חטאי, אחרינא חטא, ומפקר ממוניה, אבל הכא דבדידיה תליא מילתא, הוא בעצמו מידע ידיע דלא רבע, ולא מפקר ליה, וטרח ומייתי עדים.												!
הנותן מתנה לחבירו ואמר הלה אי אפשי בה, כל המחזיק בה זכה בה.	ריש לקיש:											!
מקבל מתנה שאמר לאחר שבאת מתנה לידו מתנה זו תיבטל, מבוטלת, אי אפשי בה - דבריו קיימין, בטילה היא אינה מתנה - לא אמר כלום	ומ"ש מהא דאמר רבה בר אבוה אמר רב ששת, ואמרי לה א"ר אבהו אמר רב ששת:											!
מאי לאו דבריו קיימין דהדרא למרה												!
לא, דבריו קיימין והוא נמי לא קני לה, וכל המחזיק בה זכה בה.												!
האומר לחבירו דין דברים אין לי על שדה זו אין לי עסק בה וידי מסולקת הימנה - לא אמר כלום	מיתבי:											!
והא ידי מסולקת הימנה כאי אפשי דמי, וקתני: לא אמר כלום												!
שאני התם, דאמר: כי סליק נפשיה מדין דברים, מגופה דשדה לא סליק נפשיה.												!
הכותב נכסיו לאחרים והיו בהן עבדים, ואמר הלה אי אפשי בהן, אם היה רבו שני כהן - אוכלין בתרומה	מיתבי: [ת"ק]											!
כיון שאמר אי אפשי בהן, כבר זכו בהן יורשין	רשב"ג:											!
בשלמא לרשב"ג, קסבר: כי יהיב איניש מתנה אדעתא דמקבלין לה מיניה, כי לא מקבלין לה מיניה הדרא למרה: אלא לת"ק, אי כי אמר אי אפשי בהן כל המחזיק בהן זכה בהן, הכא דאמר שני אי אפשי בהן הווי להו זרים, וקאכלי זרים תרומה												!
קסבר: המפקיר עבדו - יצא לחירות וצריך גט שחרור מרבו, וקסבר: מעוכב לגט שחרור אוכל בתרומה.	[ת"ק]											!
יקרב לו.	רבי אליעזר:											!
לר"א ל"ל חטא? הא א"ר אליעזר: אשם תלוי בנדבה אתי												!
מתנדב אדם אשם תלוי בכל יום	דתנן, רבי אליעזר:											!
ר"א דאמרו לו הוא	רב אשי:											!
אלא אומרים לו המתן עד שתכנס לבית הספק.	דתנן::											!
אם משנשחט נודע לו.												!
הבשר יצא לבית השרפה	קתני:											!
אלמא חולין שנשחטו בעזרה בשריפה												!
אשם ודאי אינו כן, אם עד שלא נשחט - יצא וירעה בעדר, משנשחט - ה"ו יקבר	ורמינהי:											!
תברא, מי ששנה זו לא שנה זו.	רבי אליעזר:											!

◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראה-proof											
מקרא-key:	מאן דאמר	כ	ט	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
כריתות-המביא אשם	מירא										
אשם ודאי על אשם תלוי קרמית? אשם ודאי - כיון דלא צריך ליה לא מקדיש ליה, אשם תלוי - מתוך שלבו נוקפו גומר ומקדשו.	רבה:									!	◊
אלא אי קשיא, אשם ודאי על אשם ודאי קשיא	[רבה]									⚡	◊
ה"ז יקבר	דקתני:									■	⚡
והבשר יצא לבית השריפה	אימא סיפא:									■	⚡
הא ודאי תברא, מי ששנה זו לא שנה זו.										!	◊
משום דמתחזי כובה פסול.	רב אשי:									!	◊
נזרק הדם - הבשר יאכל.										■	<
ואמאי? הא הוא ליה ידיעה										⚡	
אמר קרא: (ויקרא ה') והוא לא ידע ונסלח לו, והא לא הוא ליה ידיעה בשעת סליחה.	רבא:									!	◊
אפילו הדם בכוס כו'.	רבי יוסי:									■	<
לר' יוסי אמאי יזרק? הא הוא ליה ידיעה בשעת סליחה										⚡	
ר' יוסי סבר לה כר"ש	רבא:									!	◊
כל העומד לזרוק כזרוק דמי.	דאמר: [רבי שמעון]									■	!
אימר דאמר ר"ש - במידי דעומד לזרוק, אבל האי אין עומד לזרוק										⚡	◊
כלי שרת מקדשין בו את הפסול בתחלה ליקרב.	אמרי במערבא, קסבר ר' יוסי:									!	◊